

Koszty uzyskania przychodu w CIT – podstawowe zasady

Ustawa [o podatku dochodowym od osób prawnych](#) nie zawiera zamkniętego katalogu wydatków, które mogą stanowić koszty uzyskania przychodu. Zgodnie z ustawą są to wszystkie koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów bezpośrednio wymienionych w ustawie.

Uwaga: Koszty poniesione w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z **ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia kosztu**.

Dzień poniesienia kosztów

Co do zasady za dzień poniesienia kosztu uważa się dzień, na który ujęto koszt w księgach rachunkowych (zaksięgowano) na podstawie otrzymanej faktury (rachunku), albo dzień, na który ujęto koszt na podstawie innego dowodu w przypadku braku faktury (rachunku), z wyjątkiem sytuacji, gdy dotyczyłoby to ujętych jako koszty rezerw albo biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów.

Potrącalność kosztów w czasie

Nie wszystkie koszty uzyskania przychodów można rozliczyć w okresie rozliczeniowym, w którym zostały poniesione. Koszty uzyskania przychodów **bezpośrednio związane z przychodami** są potrącalne dopiero w tym roku podatkowym, w którym osiągnięte zostały **odpowiadające im przychody**.

Koszty bezpośrednio związane z przychodami danego roku podatkowego, ale **poniesione po zakończeniu tego roku podatkowego** do dnia złożenia zeznania, nie później jednak niż do upływu terminu określonego do złożenia tego zeznania (jeżeli podatnicy nie są obowiązani do sporządzania sprawozdania finansowego), bądź do dnia sporządzenia sprawozdania finansowego, nie później jednak niż do upływu terminu określonego do złożenia zeznania (jeżeli podatnicy są obowiązani do sporządzania takiego sprawozdania) - są potrącalne w roku podatkowym, w którym osiągnięte zostały odpowiadające im przychody.

Koszty uzyskania przychodów, **inne niż koszty bezpośrednio związane z przychodami**, są potrącalne w dacie ich poniesienia. Jeżeli koszty te dotyczą okresu przekraczającego rok podatkowy, a nie jest możliwe określenie, jaka ich część dotyczy danego roku podatkowego, w takim przypadku stanowią koszty uzyskania przychodów proporcjonalnie do długości okresu, którego dotyczą.

Świadczenia pracownicze

Należności z tytułu świadczeń pracowniczych podlegają szczególnym zasadom rozliczania w czasie. Wynagrodzenie wypłacane na podstawie umowy o pracę, zasiłki pieniężne z ubezpieczenia społecznego wypłacane przez zakład pracy, składki na ubezpieczenia społeczne w części finansowanej przez płatnika składek, składki na Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stanowią co do zasady stanowią koszty uzyskania przychodów w miesiącu, za który należności te są należne, pod warunkiem, że zostały wypłacone bądź opłacone w terminie.

Szczególne sposoby określania kosztów uzyskania przychodu

W przypadku liczących wydatków ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych wskazuje szczególne sposoby określania kosztów uzyskania przychodów. Dotyczy to przykładowo kosztów związanych z transakcją nieodpłatnie lub częściowo odpłatnie nabytych rzeczy lub praw, a także innych nieodpłatnie lub częściowo odpłatnie nabytych świadczeń, w związku z którymi, stosownie do przepisów tej ustawy, określony został przychód.

Amortyzacja

Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób prawnych nie są co do zasady kosztem uzyskania przychodu wydatki na nabycie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Kosztem uzyskania przychodu są w takim przypadku dokonywane od ich wartości odpisy amortyzacyjne. Wydatki na nabycie środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych pomniejszone o dokonane odpisy amortyzacyjne stanowią koszty uzyskania przychodu w przypadku ich odpłatnego zbycia.

***Uwaga:** Nie wszystkie odpisy amortyzacyjne mogą stanowić koszty zyskania przychodu. Przykładowo nie stanowią kosztów uzyskania przychodu odpisy z tytułu zużycia samochodu osobowego w części ustalonej od wartości samochodu przewyższającej równowartość 20.000 euro przeliczonej na złote według kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia przekazania samochodu do używania.*

Obowiązek korekty kosztów

W przypadku zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty wynikającej z faktury (rachunku), a jeżeli nie istniał obowiązek wystawienia faktury (rachunku) - kwoty wynikającej z umowy albo innego dokumentu, i **nieuregulowania tej kwoty w terminie 30 dni od daty upływu terminu płatności**, podatnik jest obowiązany do **zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów o kwotę wynikającą z tych dokumentów**. Jeżeli termin płatności jest dłuższy niż 60 dni, zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów dokonuje się z upływem 90 dni od daty

zaliczenia tej kwoty do kosztów uzyskania przychodów, o ile nie została ona uregulowana w tym terminie.

Zmniejszenia kosztów uzyskania przychodu dokonuje się w miesiącu, w którym upływa termin określony w tych przepisach. Jeżeli po dokonaniu zmniejszenia zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik może zwiększyć koszty uzyskania przychodu podatnik w miesiącu, w którym uregulował zobowiązanie.

Obowiązek zmniejszenia kosztów uzyskania przychodu w przypadku niedokonania płatności w terminie dotyczy odpowiednio również tej części odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, które podatnik zaliczył do kosztów uzyskania przychodów.

Wydatki niebędące kosztami uzyskania przychodów

Ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych wskazuje szeroki katalog wydatków, które nie stanowią kosztów uzyskania przychodu. Do wydatków tego rodzaju należą między innymi:

- wydatki na spłatę pożyczek (kredytów), z wyjątkiem skapitalizowanych odsetek od tych pożyczek (kredytów);
- naliczone, lecz niezapłacone albo umorzone odsetki od zobowiązań, w tym również od pożyczek (kredytów);
- koszty egzekucyjne związane z niewykonaniem zobowiązań;
- grzywny i kary pieniężne orzeczone w postępowaniu karnym, karnym skarbowym, administracyjnym i w sprawach o wykroczenia oraz odsetki od tych grzywien i kar.